

COLUMN

Duurzaamheid in het dagelijks leven.

(Of: “Welke vragen te stellen?”)

Overkomt het u ook wel eens dat u iemand hoort praten waar u normaal gesproken nooit naar zou luisteren en dan ook nog geraakt wordt door een uitspraak? Mij overkwam dit enige tijd geleden. Op zondag morgen mogen wij graag met een kopje koffie in bed wat TV kijken. In een vraaggesprek hoorde ik iemand vertellen over het ‘duurzaam’ opvoeden van kinderen. Na enig zoeken bleek dit Marianne Thieme van de Pvd te zijn. Nu heb ik een instinctieve afschuw van ‘one-issue’ partijen vooral als ik niet snap waarom dit dan dieren moeten zijn. Gelukkig dan wel weer zinvoller dan ‘De uil van Minerva’.

Maar wat raakte mij hier? Het was een antwoord op een vraag hoe kinderen in een duurzaam perspectief op te voeden. Haar oplossing was om bij de aanschaf van een duidelijk niet duurzaam product dan aan je kind te vragen “wat ga je ermee doen als je het niet meer gebruikt”?

Eigenlijk moeten we juist ons zelf deze vraag stellen bij alles wat we aanschaffen. Ons bij alles wat we kopen afvragen wat doen we hiermee als we het niet meer gebruiken?

Doe ik dit nu zelf ook? Nou eh... Bij het schrijven van deze column realiseer ik me dat ik juist gisteren een Tiny ML Arduino set besteld heb zonder hier ook maar een moment aan te denken. Nu zouden deze vragen mij niet van deze aanschaf afgehouden hebben omdat ik, toch wel geïnspireerd door ChatGPT, me voorgenomen had me in kunstmatige intelligentie te verdiepen en Tiny ML (Machine Learning) lijkt me hiermee wel een aardig startpunt. Bij dit komende leerproces zal ik me vast wel weer over van alles verbazen wat wellicht stof voor een leuke column kan leveren.

Ik verwacht wel dat ik hierbij een hierbij redelijke learning curve moet doorlopen.....

“Ons bij alles wat we kopen afvragen wat doen we hiermee als we het niet meer gebruiken?”

Nu we het toch over leren hebben wil ik u toch even attenderen op een nieuwsbericht dat ik kort geleden onder ogen kreeg, “Fraude met theorie examens voor rijvaardigheid”. Ik verbaas me voortdurend over de naïviteit waarmee sommige organisaties denken dat het fraude wel mee zal vallen..... Zolang een deel van de mensen niet een goed fatsoen of normbesef heeft zullen we dit echt moeten bestrijden.

Het echt schokkende uit dit bericht was dat het CBR dit al jaren geleden gemeld heeft gekregen maar er niets mee gedaan heeft.

Waarom ik dit schokkend vind? Mensen die onterecht hun rijbewijs hebben gekregen zijn per definitie een gevaar in het verkeer! De consequentie is dat u, of ik, daardoor op een gegeven moment hiervan de rekening gepresenteerd krijgt.

Alhoewel nieuwe auto's met steeds meer ‘rij-assistentie’ uitgerust worden wordt daarmee ook de menselijke factor, zeker op het vlak van kennis en inschatten van de situatie, steeds belangrijker.

Laten we maar eens een voorbeeld nemen: als je nooit geleerd hebt dat voetgangers op een zebapad voorrang hebben dan houd ik mijn hart vast voor een overstekende voetganger tegenover een frauderende bestuurder. Die zet niet in op veiligheid voor de voetganger maar wel op zijn eigen voordelen zoals snel thuis, anders zou het ook geen fraudeur zijn.

Duurzaamheid is dus niet alleen vragen “hoe ga ik dit artikel na gebruik verwijderen?” maar ook jezelf de vraag stellen “heb ik dit (rijvaardigheidsbewijs) rechtmatig verkregen?”.

Jan W. Veltman

Reageren?

jan.w.veltman@technology2success.nl

